

man kan berolige sig med, at det ingenlunde vil blive almindeligt, men kun undtagelsesvis, at saadanne Fordringer ville fremkomme. I Rigtigt henholder jeg mig til, hvad jeg ved første Behandling har udtalt om, hvorfor det, efter hvad jeg tror, vilde være overordentlig uhenigtsmæssigt og uklogt, om man vilde negte en saadan i et enkelt Tilfælde senere fremkommen Fordring Udgang til at blive tagen i Betragtning, naar man anerkjender dens Rigtighed, og dette Sidste er jo en Forudsætning. — Hvad Forslaget til § 80 angaar, bemærkede det ærede Mindretal, det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgfreds (Steenstrup), at man vilde efter Lovforslaget give Skifteforvalteren eller Dommeren, som han kaldte ham, en Ret, som han ikke havde nu, nemlig Ret til at vælge denne, Infaktor. Jeg tror ikke, at denne Bemærkning kan svække Bøgen af, hvad jeg tillod mig før at anføre, nemlig at Forholdet efter Lovforslaget i det Hele stiller sig anderledes, end det hidtil har været. Det er jo Principet i den hele fremtidige Ordning, at Kreditorerne selv skulle handle, og være de virksomme ved deres selvvalgte Kurator og Kreditorudvalget. Man giver dem imidlertid som en Begunstigelse Ret til at forlange, at Skifteforvalteren skal gjøre Arbeidet for dem og derved, navnlig fritage dem for de Bekostninger, som ere forbundne med at faae valgt Kuratorer ligesom nu med at faae bestilket Skiftekommissarier; men, naar man saaledes overdrager en Mand at handle, saa er det min bestemte Formening, at det er unaturligt, at man vil indskrænke denne Mand i Valget af de Kræfter, han vil benytte til den Gjerning, som skal ske paa hans Ansvar. — Til Slutning vil jeg endnu kun sige nogle Ord med Hensyn til Ewangsaffordinstitutet. Det ærede Medlem for Præsto Amts 1ste Valgfreds (Scavenius) udtalte jo uforbeholdent, at han i Virkeligheden var stemt mod det hele Institut. Forsaavidt er det altsaa ganske naturligt, at han har stillet sit Forslag til § 101, der, hvis det vedtages, vil, som jeg tillod mig før at udsige, i Virkeligheden gjøre det nye Ewangsaffordinstitut praktisk temmelig betydningsløst. Det forekommer mig imidlertid, at det ærede Mindretal brugte vel stærke

Udtryk imod dette nye Institut, som han snart kaldte i og for sig, uforståeligt, snart uretfærdigt, og navnlig var et af de Tilfælde, som han fremhævede for at vise, hvilke uheldige Resultater der vilde kunne fremkomme, som det forekommer mig, ikke ganske vel begrundet, naar man tager Hensyn til de Bestemmelser, som findes i Lovforslaget, og navnlig naar man dertil yderligere knytter det Forslag, der foretages fra Udvalgets Flertals Side til § 108. Han anførte saaledes navnlig, om det ikke var i høj Grad anstødeligt og ubyggeligt, om en Fallent, der kun havde set sig i Stand til at betale sine Kreditorer 3, 4, 5 pCt, tvang dem til at gaa paa Afford og derefter, lo ad sine Kreditorer og begyndte at leve flodt, ligesom han havde gjort tidligere. Det indrømmer jeg, at det er i højeste Grad anstødeligt, naar noget Saadant finder Sted, men ligesom noget Saadant ikke vil kunne blive Tilfældet efter Lovforslaget, saaledes er det netop væsentlig for at forebygge slige Anstødeligheder, at man overhovedet gaar ind paa Ewangsaffordinstitutet. For det Første kan jo ingen Mand tvinge sine Kreditorer til Afford. Ewangsafford er jo betinget deraf, at et kvalificeret Flertal haade i Henseende til Tal og i Henseende til Fordringernes Størrelse vedtager Fallentens Forslag om Afford, og, naar man vedtager Flertallets Forslag til § 108, vil der jo navnlig udfordres Samtykke af tre Fjerdedele af Kreditorerne haade i Henseende til Tal og i Henseende til Fordringernes Størrelse. Men, som jeg bemærkede før, det er netop en af Hovedgrundene til at gaa ind paa en Ewangsafford, at man skal forebygge saadanne anstødelige Ting. Det forholder sig rigtigt, som det ærede Medlem udtalte, at i Aaret 1858 fremdroges ogsaa dette Spørgsmaal her i Folkethinget, men at den Gang var Flertallet stemt mod Ewangsaffordinstitutet. Jeg hørte selv til dem, som ikke den Gang kunde slutte sig til Ewangsaffordinstitutet. Naar jeg nu ikke destomindre fører Ordet for dette nye Institut, da er det, fordi jeg er bleven belært af Erfaring i Mellemtiden og er kommen til den Erkjendelse, at man i Virkeligheden gjør den solide, den rettskafne og bedre Handelsstand en Tjeneste ved at indføre